

μαχαραγιάς

μαχαραγιάς, ο, θηλ. **μαχαρανή, η**, ουσ. [<ινδ. maha - raja (= μεγάλος βασιλιάς)], ο μαχαραγιάς· άνθρωπος πολύ πλούσιος. (Λαϊκό τραγούδι: **ο μαχαραγιάς** βγαίνει σεργιάνι με νταούλια και βιολιά // **μαχαρανή** μαχαρανή είσαι το πιο γλυκό κουκλί).

- ζει σαν μαχαραγιάς, είναι πολύ πλούσιος, ζει πλουσιότατα: «του άφησε τόσο μεγάλη περιουσία ο πατέρας του, που ζει σαν μαχαραγιάς».

- κάθεσαι σαν μαχαραγιάς, κάθεσαι πάρα πολύ αναπαυτικά σε μια θέση: «μόλις φάει, τραβάει την πολυθρόνα μπροστά στην τηλεόραση και κάθεσαι σαν μαχαραγιάς». βλ. και φρ. ζει σαν μαχαραγιάς.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας